

Särtryck ur Göteborgs handels-
och sjöfarts-tidning 15/12 1942.
Excellens G...

Vardagstryck



Excellens Günther har anmält Handelstidningen hos pressnämnden med anledning av en i tidningen publicerad uppgift om en norrmans syn på den svenska politiken gent emot Norge.

Hans excellens är missnöjd med omdömet om den svenska regeringens medgivande åt den tyska krigsmakten att över svenska järnvägar sända förstärkningar till de tyska trupper, som av norrmännen längs järnvägen från Narvik trängts upp mot svenska gränsen. Han ordar vidlyftigt om att dessa trupper befunno sig i ett svårt läge, och att tyskarna, utan att dock hota på något sätt, voro mycket angelägna om att få sända dem undsättning. Den bestod, säger excellensen endast av 200 à 300 sjukvårdare.

Hittills har antalet angivits vara omkring 292 sanitetsofficerare. Om man räknar att det plägar finnas en sjukvårdare på 100 man, så skulle den skara, som sänts räckt för en styrka på 25.000 man. Förmodligen fanns tiondelen av den styrkan där.

Det var icke endast dessa 292 sjukvårdare, som av "humanitära" skäl fingo resa över de svenska järnvägarna. Det var några och trettio vagnar som följde med. De gingo givetvis icke tomma. De ha uppgivits ha fört läkemedel och mat till den tyska truppen.

Hur hade det gått, om denna sändning icke anlant? Antagligen hade den tyska styrkan dukat under för norrmännen. Det är då mycket begärt, att de skola sentera den "humanitet", som räddade tyskarna från detta öde.

Vi förstå tillfullo, att hr Günther önskar denna historia glömd och begravnen. Vore den något enastående, kunde det kanske också så gått. Nu är den endast en länk i en kedja av händelser.

Vad slutligen angår hans excellens' försök att indraga dr Knut Petersson i sin polemik, må det påpekas, att dr Petersson icke har något ansvar i denna sak. Han är icke huvudredaktör i Handelstidningen. Han var icke åtspord i detta ärende. Hans excellens' lilla försök att träffa två sparvar med samma sten misslyckades.

Vi tro att norrmannens ord ganska troget återgav hans landsmäns syn på svensk politik. Det är icke k'okt att blunda för fakta, icke ens om de äro obehagliga. Vi komma icke förbi dem, när bokslutet skall göras upp.

Hr Günther insinuerar, att norrmannen icke uttalade sig exakt så, som den för honom misshagliga artikeln säger? Han hämtade icke allt sitt vetande ur den tidning, han händelsevis kom att läsa. Han hade sin mening klar, innan han lämnade Norge, och den tidning, han råkade läsa, gav bara uppslag till samtalet.

Hr Günthers insinuation att denna tidnings utgivare givit spridning åt en medvetet oriktig uppgift, skriva vi på hans tydligen upphetsade sinnesstämnings konto. Vi äro för vår del förvissade om att hr Günther handlat i god tro. Han har låtit upphetsningen löpa i väg med eftertanken. Det är mänskligt, blott allt för mänskligt.



